

След това пояснение за *идалговците* да се върнем към 1492 г., за която едва ли мнозина знаят, че е била съдбоносна за Испания и дори косвено свързана със самото откриване на Америка. На 2 януари Фернандо ел Католико превзема последната окупирана от маврите крепост, двореца Алхамбра в Гранада, и с тази героична битка приключва един продължителен и мъчителен период за Испания, известен като Реконкиста. Именно в освободена Гранада католическите крале Изабел и Фернандо подписват указ, в който одобряват проекта на Колумб и подпомагат експедициите му. Тъкмо този е историческият момент, който пленява и възбужда фантазията на Димов, и неговите герои *идалговци* носят в себе си много от онзи героичен за Испания момент. В тази насока отново ще цитирам думите на Нели Доспевска:

“Привличаше го с екзотиката си, с останките от своето рицарство и романтика. (...) Испания го привличаше и с мистиката на своите легенди, светци, катедрали и религиозни процесии, с всичко онова ирационално обаяние, което той гневно отхвърляше с разума си, но което му се натрапваше мимо самия него.”⁵

Това е антитезата, която съвместява борбата между разума и импулсивното очарование и именно тя е глината, с която са моделирани Димовите *идалговци*. Тези герои същевременно въодушевяват автора и събуждат фантазията му, и стават предмет на неумолимото му бурлескно-гротесково осмиване. Те го прелъстяват, но аргументите на разума му ги порицават.

Четири са елементите, които взаимодействат при изграждането на Димовите *идалговци*.

- Познанията и представите за Испания, съставени по време на юношеството и ранната младост на Димов, повлияни от художествените и историческите четива. Те съставят в представите му един романтичен ореол, изпълнен с теми, които драстично, дори на места драматично, се рушат по време на престоя му в Мадрид.

⁵ Доспевска, Н. С него в Испания. // Септември, № 10, 1976.